

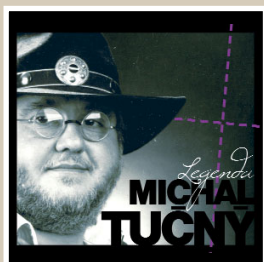
TEREZA ČERNOCHOVÁ ŠKRÁBNUTÍ

„Pro mě je nové album velký krok a výzva! S kolegou Jiřím Hutárkem z bývalé kapely, jsme vysedávali v jeho brněnském bytě a on mi pouštěl svojí muziku, pak mi dal mikrofon, ať přidám zpěv. Se skepsí jsem to pustila Romanovi Holému a on řekl, že to je super, ať na to seženu texty. Já chtěla, aby to bylo v češtině. Seděla jsem mnoho hodin s textaři, vykládala jim moje osobní peripetie, myšlenky a pocity. Jindy jsme jen seděli a mlčeli, koukali do papíru, okusovali tužku a já měla pocit, že to nikdy nedáme dohromady. Občas mě něco napadlo, všude jsem nosila papír a tužku a psala si poznámky, pak jim to dala přečíst a začalo to zapadat. Hodně mi to dalo! Hledám a nacházím svůj styl jak v hudbě, tak v textu, zkrátka nikoho nenapodobuji a Škrábnutí mě k tomu posunuje.“

Supraphonline

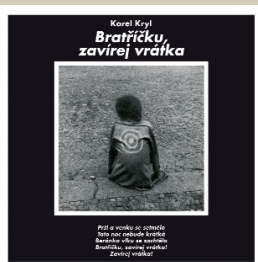
NOVINKY MĚSÍCE

SU 6295-2

MICHAL TUČNÝ LEGENDA

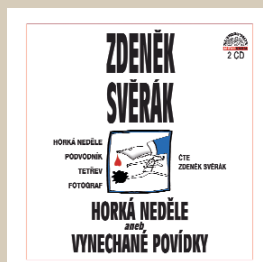
Definitivní kompilace největších hitů Michala Tučného na 3CD v sérii Zlatá kolekce vychází u příležitosti 20. výročí úmrtí

SU 6287-2/1

KAREL KRYL BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Nezapomenutelné písničky na zásadním albu; nová reedice na CD a LP!

SU 6403-2

ZDENĚK SVĚRÁK HORKÁ NEDĚLE

Vynechané povídky, které se nevešly do prvního kompletu audioknihy, mistrovské dílo oblíbeného autora

SU 4182-2

JOSEF ŠPAČEK DVOŘÁK, SUK, JANÁČEK

Nové nahrávky houslových koncertů ve hvězdné konstelaci s Českou filharmonií a Jiřím Bělohávkem

► Karel Černoch a Roman Holý, dva zásadní muži v životě zpěvačky Terezy Černochové, jsou výrazně otisknuti na jejím novém sólovém albu Škrábnutí. Terezy otec Karel, nezapomenutelná postava českého popu, zemřel v roce 2007 krátce poté, co Tereza vydala své první sólové album Small Monstrosities.

Pro zpěvačku, která po tátovi zdělila talent se vším všudy, byl jeho odchod těžkou ranou, kterou pomalu hojí jenom čas a jejich společná láska - hudba. Na svou druhou sólovou desku čekala přes sedm let, během nichž občas silně pochybovala, jestli má vůbec cenu v českém showbusinessu, plném rychlokvašených hvězdíček a klientelistických vztahů, pokračovat a jestli se náhodou raději nebude jako vystudovaná zemědělská inženýrka starat třeba o koně. Naštěstí to nevzdala a čekání na desku se vyplatilo.

Tereza Škrábnutí vydává v dalším zlomovém období svého života, stala se matkou, desku posílá do světa už jako hotová dospělá žena, vyzrálá zpěvačka, kterou je dnes v zásadě

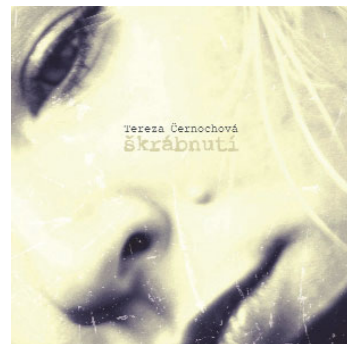
obtížné jakkoliv identifikovat s tou Terezou, která vystupovala s dívčím triem Black Milk.

Na předešlé desce Small Monstrosities si v jedné písničce zazpívala duet s tehdy už těžce nemocným tátou. Druhá deska nese jeho výraznou stopu jinak. Titulní píseň Škrábnutí je odkazem na Černochovu dávnou, jemnocitně podanou píseň Škrábnutí, o kterém svět neví. Karel Černoch nazpíval text Zdeňka Borovce jen za doprovodu akustické kytary, jeho dcera stejný text, lehce modifikovaný do ženské výpovědi, magicky podává na temném syntezátorovém pozadí, vystavěném Romanem Holým. Oba důležití muži Terezina života se tu protínají, každý zcela z opačné strany. Otec předal Tereze do hlasu a duše něhu, tajemství, jistý patos, Roman zase tvrdost, jakousi vzrušující temnost, nadhled a hravost, atributy typické pro všechny jeho vlastní projekty. Tereza tenhle koktejl zdánlivě nesourodných ingrediencí na desce fantasticky míchá nejen v titulním songu.

Holý je jako autor či spoluautor hudby podepsaný pod většinou skladeb, je producentem desky a ve všech písničkách je navíc hlavním doprovodným muzikantem, programujícím základy, hrajícím na své oblíbené syntezátory, ale i na kytaru nebo bezpražcovou basu, která desce pomáhá dotvořit její specifickou pomalou náladu. Bonbónkem alba je rozhodně cover skladby Andělé Holého osmdesátkové kapely Dr. Max, který do alba zapadá, jako by byl složen právě teď a právě pro Terezu.

Silnou stránkou desky jsou i texty, výrazně nadprůměrné v kontextu běžné české produkce. Tereza se jako spoluautorka podepsala pod tři - Polibky snů s Milanem Princem, Všeobjímák s Martinou Procházkovou a Vem si mě s Romanem Holým. Posledně jmenovaný song je nejpřímočařejší skladbou alba po hudební i textové stránce, z povětšinou melancholické Terezy se tu stává vamp a velmi jí to sluší.

O další texty se postarala pozoruhodná sestava autorů. Přispěli členové Holého gangu, jako je Dan Bárta se

SU 6285-2

svou partnerkou Alžbětou Plívovou nebo Vratislav Šlapák, dvorní textař Monkey Business. Písničku Půl otetotovala Lenka Dusilová se svým bratrem Markem. Až nastane září Tereze „na tělo“ napsala Alena Rytířová, dcera slavného textaře Zdeňka Rytíře.

Nová deska Terezy Černochové je rozhodně „škrábnutím“, o kterém by svět měl vědět a které posluchači zajade pod kůži.

Petr Skočdopole

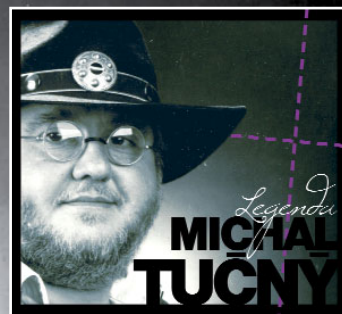
LEGENDA MICHAL TUČNÝ

Definitivní kompilace největších hitů Michala Tučného! Na třech CD ve výpravné edici Zlatá kolekce je šedesát + 1 píseň z let 1969 až 1994, kdy se zpěvákova hudební a brzy na to i životní pouť uzavřela (+10. 3. 1995). Komplet vyšel 10. dubna 2015.

Na 3CD Michal Tučný – Legenda je jeho muzikantská kariéra pečlivě zmapována nahrávkami především s kapelami Greenhorns – Zelenáci, Fešáci, Tučníci a Žízeň. Jsou tu také zaznamenány další Tučného spolupráce, třeba s Weekendem, Minnesengry, Golemem či Orchestrem Čs. televize. Dohromady je to přehlídka nejen zpěvákových nejzásadnějších písní, ale současně i mnoha nejdůležitějších položek celé české country scény poslední třetiny 20. století. Jejich poslech přesvědčí, že kvalita i atraktivita stále trvají.

Pořadí písniček (vybral je a sestavil Milan Svoboda) není přísně chronologické, zato posluchačsky vstřícné. Obal Gábiny Novotné je vlastně rodinným souhrnem zajímavé grafiky, několika zásadních textů i citlivě vybraných fotografií. Komplet tak plně odpovídá názvu Legenda i skutečnosti, že tento výběr vychází v období vzpomínání na smutných dvacet let bez Michala Tučného.

Vyjmenovat všechny na něm obsažené písničky je nemožné, je jich totiž hned více než veletucet, abecedně od Abych tu žil po Waterloo. Jisté je, že v takovém rozsahu naráz je můžete získat premiérově právě v tomto digipackovém provedení a ve výborné zvukové kvalitě aktuálního remasteringu. Nejdůležitější položkou v seznamu předností nové kompilace je však trvalá inspirativnost té muziky a textů, a především nezaměnitelný projev našeho legendárního zpěváka. Od tradičních kovbojských písní pomohl posunout domácí westernový styl k modernímu elektrifikovanému country, což stále dokonale platí.

SU 6295-2

Supraphonline

KAREL KRYL

NÁVRAT SLAVNÉHO ALBA BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Pravděpodobně nejdůležitější album naší populární hudby 20. století!
Ankety odborníků i posluchačů pasovaly tuhle sestavu čtrnácti skladeb pro kytaru,
hlas a slova na to nejzásadnější, co se tu přihodilo.

SU 6287-2/1

Supraphononline

Vedle nepochybné hudební, pěvecké a básnické kvality se Bratříček stal symbolem také pro společenské souvislosti kolem roku 1968 a dál. Karlu Krylovi byl osudem dán jen velmi krátký koncertní kontakt s českými a slovenskými diváky, tomuto albu pouze první náklad a zákaz po Krylově emigraci na podzim roku 1969. Zpěvákovo následné zahraniční působení mělo v podobě pašovaných

elpíček a kazet plus rozhlasového vysílání důležitý neoficiální ohlas, ale písničky z Bratříčka se staly nejsilnější součástí našich životů. Každý z těch názvů evokuje příběh, vzpomínku, zpívání doma, u táboráku, na vodě, kdekoli tam, kde poblíž nebyl fízl. Titulní skladba, ale také Salome, Veličenstvo Kat, Anděl, Pieta, Píseň neznámého vojína nebo Morituri de salutant se staly hymnami tichého

vzdoru, repertoárem všech se schopností je zazpívat, zahrát – a pochopit.

Tato reedice po řadě let nabízí jedinečné album v samostatné původní podobě, kromě CD také jako LP. Snaha o maximální technickou kvalitu ikonických fotografických předloh Josefa Koudelky, vinyl o luxusní váze 180 gramů. Booklet i vnitřní sáček obsahují historickou úvahu Jiřího Černého, komplet všech písňových textů je

doplněn fotografiemi Otty Dlaboly z roku 1969. Čtyřicet šest let po původním vydání, rok poté, co jubilejní koncert v Lucerně dokázal, že Krylovy skladby trvale inspiřují i současnou generaci našich špičkových zpěvaček a zpěváků, je tu původní Bratříček. Prostý, pravdivý, dokonalý.

**Speciální reedice na CD a LP
vychází 24. 4. 2015.**

KULTOVNÍ KNIHU DUŠANA TARAGELA NAČETLA AŇA GEISLEROVÁ

POHÁDKY PRO NEPOSLUŠNÉ DĚTI A JEJICH STAROSTLIVÉ RODIČE

Stovky rodičů se konečně dočkají návodu, jak na své nezdárné děti: vychází kompletní čtenáři milovaná kniha Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče na 2CD!

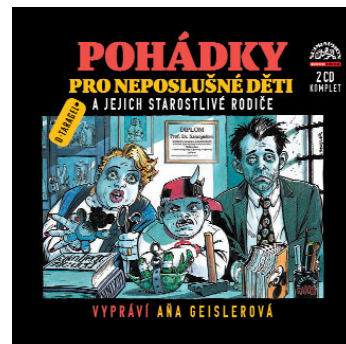
Vydavatelství Supraphon přináší úplnou audio verzi bestselleru Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče slovenského autora Dušana Taragela ve fantastickém podání Ani Geislerové!

Pohádky pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče od slovenského autora Dušana Taragela, v překladu Miroslava Zelinského, Kristýny a Johany Zelinských, jsou četbou, jejíž výjimečnost spočívá v neustálé přítomnosti nečekaného humoru, v mnoha případech velmi černého. Dušan Taragel knižně debutoval v roce 1997 právě Pohádkami pro neposlušné děti a jejich starostlivé rodiče. „Na Slovensku je již v obchodech páté vydání. Kniha vyšla i v Polsku a je přeložená do chorvatštiny, kde čeká na vydavatele. Dokonce inspirovala několik divadelních dramatizací na Slovensku i v České republice,“ říká Dušan Taragel.

Supraphon nyní vydává kompletní verzi čtrnácti příběhů na 2CD. Aňa Geislerová komentuje brutální příběhy dětských hrdinů svým něžným hlasem, jakoby ony groteskní historky neposluchů byly naší samozřejmou a každodenní zkušeností. „První natáčení pohádek bylo moje vůbec první mluvené slovo. Díky tomu jsem si tuhle práci strašně zamilovala. Bavilo mě množství postav, karikaturek a vůbec princip lehkého strašení dětí mi moc sednul. Zahrnula jsem snad všechny vady řeči: šišlání, koktání a lehké mozkové dysfunkce... a dotáčení dalších dílů mě překvapilo a hodně potěšilo! Pravda, je těžké navazovat po letech hlasově na některé postavy, bylo to trochu dobrodružství. Uvidíme, jestli budou pohádky

opět tak úspěšné...“ říká herečka Aňa Geislerová k práci na Neposlušných pohádkách. „Aňa Geislerová je ideální interpretkou! Je krásná a milá, děti budou pohádky v její interpretaci určitě milovat! Když se z jejích úst dozví, že když se nebudou mýt, tak skončí doživotně v chlívě nebo když se budou dloubat v nose, tak jim prsty do něho zarostou a už je nikdy nevytáhnou, přijmou tyto fakta jako pravdu a hned se začnou mýt a přestanou dloubat, kde nemají. Věřím, že Aňa čte tyto pohádky i svým dětem.“ hodnotí autor knihy Dušan Taragel.

Atraktivnost 2CD kompletu doplňují i geniální ilustrace krále slovenského komiksu Josefa Gertliho, který je znám spíše pod přezdívkou Danglár a hudba Dana Fikejze.

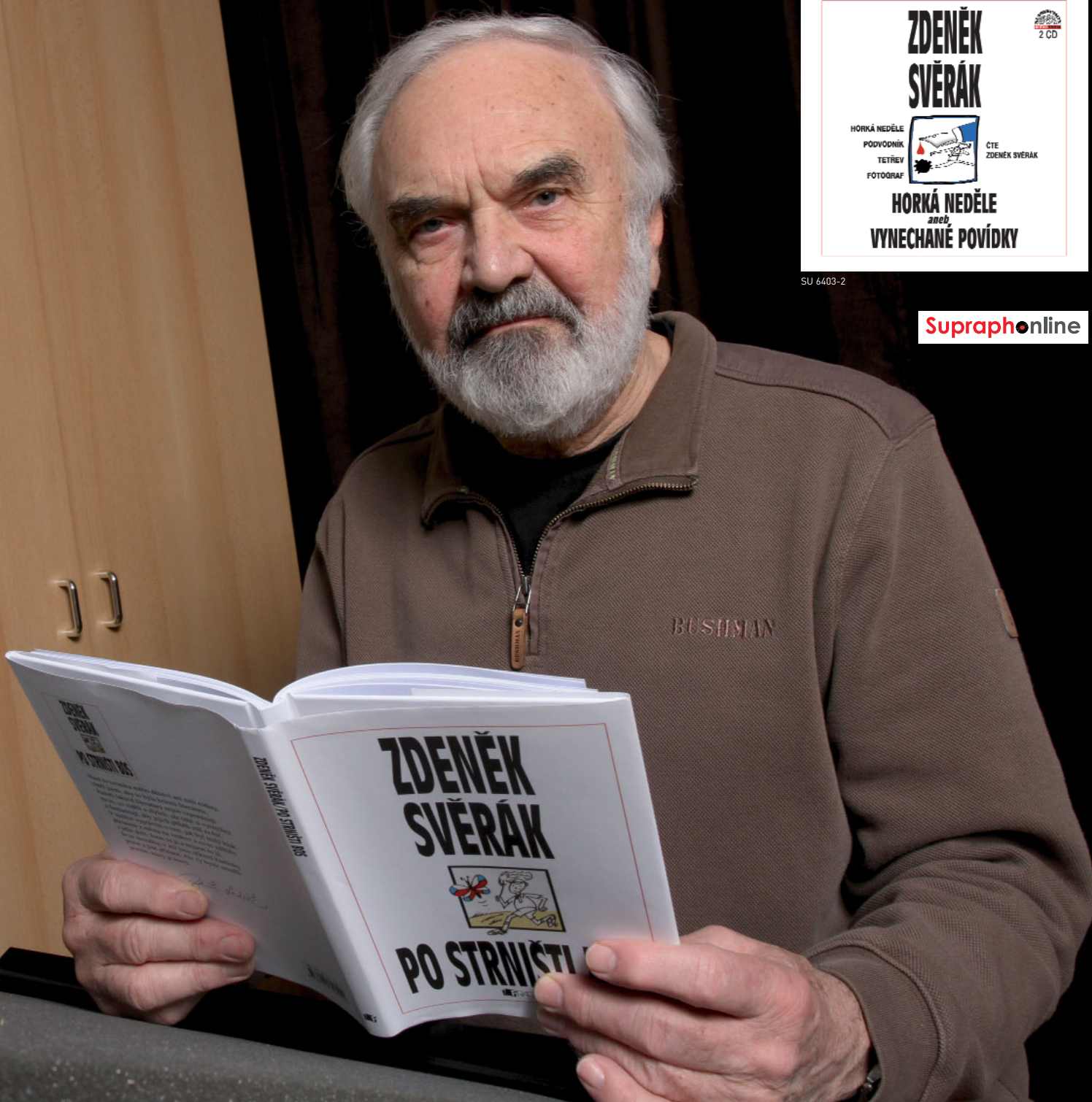
SU 6402-2

**2CD Pohádky pro neposlušné děti
a jejich starostlivé rodiče
vychází 24. dubna 2015**

Supraphonline

HORKÁ NEDĚLE ZDENĚKA SVĚRÁKA

SU 6403-2

Supraphononline

V roce 2009 vyšel v Supraphonu dvojdiskový komplet s názvem Zdeněk Svěrák Povídky. Obsahoval šest příběhů ze stejnojmenné knihy, vydané nakladatelstvím Fragment, čtených autorem. Čtyři povídky se do tehdejšího vydání nevešly, a proto se Zdeněk Svěrák letos v březnu do nahrávacího studia vrátil a teď vychází samostatně na 2CD pod názvem Horká neděle aneb vynechané povídky. Tato nová vyprávění spojují překvapivé pointy, věrohodné a zajímavé osudy hrdinů, citlivě sdělené detaily a postřehy.

Producentka mluveného slova Supraphonu Naďa Dvorská k tomu poznamenává: „Svým literárním dílem si Zdeněk Svěrák plní dávné přání z mládí být spisovatelem. Úspěch u čtenářů i posluchačů svědčí o tom, že své sny uskutečnil dobře. Nejen autorsky, ale i interpretačně dodává Zdeněk Svěrák svému výtečnému vyprávění humor, touhu a smyslnost, je schopný jemných nuancí v přesvědčivosti postav.“ Půvab této Svěrákovy práce spočívá v umění přes-

ného vyjádření, v tajemství, erotickém vábení a vždy překvapivém závěru. Právem může být jeho dílo srovnáváno s tvorbou našich největších povídkářů. Hudbou novou nahrávku dotvořil Jaroslav Uhlíř.

Audiokniha Horká neděle aneb vynechané povídky obsahuje: Podvodník; Tetřev; Fotograf a Horká neděle. Na 2CD i digitálně vychází 24. 4. 2015.

ŽERYK OSLAVÍ 85. NAROZENINY

Supraphon v pátek 10. dubna 2015 vydává speciální album věnované psíku Žerykovi z Divadla Spejbla a Hurvínka, který 19. dubna oslaví již své 85. narozeniny! Stejně dlouho doprovází čtveřici loutkových hrdinů – Hurvínka, Spejbla, Máničku a paní Kateřinu. Podle psího věku s nimi oslavil již 595. narozeniny! Díky svým přirozeným instinktům mnoho řečí nenadělá, a to i přesto že své role dokázal zaštekát již ve 21 jazykových mutacích. Kompilace těch nejlepších nahrávek vychází na CD i digitálně pod příhodným názvem AŽ ŽIJE ŽERYK! s podtitulem 85 LET SPOLU.

Žerykovým řezbářem byl Gustav Nosek, který se ujal i jeho partu a až do roku 1938 jej také štekál. Po té se Žeryčkovi postupně věnovali - František Flajšhanz, Miroslav Černý, Miroslav Polák. V současné době je jeho interpretem Ondřej Láznovský.

Žeryk je foxteriér. A za své jméno údajně vděčí ve 20. letech 20. století u nás velmi populárnímu, knižnímu hrdinovi Jacka Londona foxíkovy Jerryemu z Ostrovů alias Džerymu alias Žerymu.

Způsob jakým Spejblova rodinka k Žerykovi přišla, je poněkud zvláštní a nemá daleko ke krádeži! Žeryk se pro prkna, která znamenají svět zrodil ve hře Jarní revue, později přejmenované na Revue z donucení. Je třeba zmínit, že se jednalo o představení pro dospělé. Spejbl se v této hře totiž zamiluje a zmizí z domova. Opuštěného a pobrekávajícího Hurvínka se v parku ujímá holčička, která se představí coby Mánička. Rozhodnou se přivést pana Spejbla

zpět domů. Plán je prostý – tatuldu dotyčné dámě znechutit. Hurvíněk ji proto vyhledá a jakoby náhodou se zmíní o otcově velké náklonnosti k radovánkám a především, že je zcela bez peněz. Povede se! Dotyčná dáma omdlévá a psík, který vybíhá z jejího bytu, se stává již nadobro Spejblovcem Žerykem!

Od té chvíle uplyne 19. dubna již 85 let. Pejsek Žeryk za tu dobu zdomácněl a věrně doprovází hrdiny Divadla S+H. „Po pejskovi touží snad každé malé dítě. Hurvíněk si s Žerykem rozumí na slovo. Žeryk je jeho společníkem, kamarádem a ochráncem. Dá se říct, že děti Žeryka zbožňují. Na kurzu loutkového divadla pro děti, který

pořádáme, si děti nejčastěji vybírají loutku Hurvínka a pak hned právě Žeryka,“ dodává k výročí oblíbené loutky dramaturgyně Divadla Spejbla a Hurvínka i producentka nového CD Denisa Kirschnerová.

Album AŽ ŽIJE ŽERYK! aneb 85 LET SPOLU, které vychází 10. dubna 2015 obsahuje scénky: Spejbl se učí psí řeči; Žeryk akrobatem; Žerykova past a také speciální minutovou narozeninovou zdravici hlavních protagonistů Divadla S+H, kterou nahráli letos v březnu.

30. léta

50. léta

SU 6407-2

Supraphononline

PAVEL HAAS QUARTET

Silná osobní výpověď Smetanových smyčcových kvartetů

Pavel Haas Quartet (Veronika Jarůšková – housle, Marek Zwiebel – housle, Pavel Nikl – viola, Peter Jarůšek – violoncello) ohlašuje nové album: SMYČCOVÉ KVARTETY BEDŘICHA SMETANY. Nahrávka, kterou vydal Supraphon, patří do nezaměnitelného tvůrčího rodu Haasovců, má osvědčené kvality jejich interpretačního umění: vytříbený zvuk, skvělou souhru, přesvědčivost

výrazu, emocionální nasazení. Soubor za třináct let působení na hudební scéně získal mnoho prestižních ocenění, mj. vítězství v Mezinárodní hudební soutěži Pražské jaro, Chamber Choice BBC Music Magazine, MIDEM Classical Award a třikrát i „Oscara klasické hudby“ Gramophone Awards. Při rozhovoru, k němuž dorazili kromě Veroniky všichni (pánští) členové kvarteta,

projevili pozoruhodný názorový i formulační soulad; proto jsme mohli odpovědi na otázky přisoudit celému přítomnému týmu.

Proč jste se rozhodli pro Smetanovy kvartety? Neodrazovalo vás, že je nahrálo už mnoho hudebních těles?

Především proto, že je to je krásná hudba. Nepřemýšlíme moc o tom, kdo ji už nahrál. Pro nás je každá

nahrávka vyvrcholením, uzavřením určitého procesu. Bylo to tak u všech našich desek. Nejdřív skladby nastudujeme a nějaký čas hrajeme na koncertech, postupně tak vyzrávají a vzniká naše výpověď o nich. To byl i případ Smetany, jeho kvartety hrajeme už léta. Až přišel čas je natočit. ►

Jak vnímáte kvartet Z mého života?

V něm je osobní vklad skladatele zvlášť silně cítit. Proto byl z hudebního hlediska pro nás obtížný. Ale ani technicky to není lehká skladba, má svá intonační úskalí, hlavně ve druhé části. Je poznat – a platí to pro oba kvartety, že Smetana byl především klavírista, proto sazba odpovídá víc klavíru než smyčcovým nástrojům. Speciálně ve vnitřních hlasech je struktura klavírního hraní hodně znát, není úplně přizpůsobena smyčcům. Smetana se proto hraje trochu hůř než třeba Dvořákova díla, protože Dvořák jako violista měl ke smyčcům větší vztah. Ale Smetana v tom není jediný, třeba u Beethovena, také klavíristy, je to podobné.

Smetana se hodně vyjadřoval k obsahu, popsal, co chtěl skladbou říct. Bylo to pro vás inspirativní, nebo jste se snažili vyjádřit podle svého?

Smetanův komentář se nedá ignorovat. Jsou to zásadní indicie, informační kanál pro náš přístup ke skladbě. Pokud něco takového existuje, je to pro nás vždycky důležité. Kdyby takové indicie byly u každé skladby, kterou hrajeme, bude to pro nás snazší. Zvláště u takové v podstatě autobiografické skladby jako Z mého života.

Jsou takové „odkazy“ časté?

Spíš je to rarita, není to u mnoha autorů, zejména ze staršího období. Zajímavé je to třeba u Beethovena: zanechal sice spoustu dopisů, kde o svých skladbách mluví, přesto si u něj často říkáme: co tím autor přesně myslel? Musíme pátrat, v jakém období to napsal, co v danou dobu prožíval, čeho to může být odraz. U Smetany bylo – a myslíme to v tom dobrém slova smyslu – prvoplánové, jednoznačně jasné. A tedy pro nás závazné.

Snad každé české kvarteto se nějak se Smetanou osobně vyrovnávalo. Přinesli jste svou interpretaci něco nového?

My nechtěli za každou cenu vnášet nic nového. To bychom si museli pustit všechny dostupné nahrávky a pátrat, co do nich kdo vložil. Chtěli

li jsme k těm skladbám přistupovat tak, jak je cítíme my právě teď. Nahrávka je odrazem toho, jak jsme skladby v tomto období pochopili a uchopili. Kdybychom je nahrávali za dvacet let, zněly by jinak, protože budeme jiní my i doba. A současně jsme se snažili mít z té hudby radost. A taky máme, protože je krásná.

Vy snad nikdy nehrajete něco, z čeho byste sami neměli radost.

Doufáme, že to tak je. Pro naše cédéčka to určitě platí. Jinak by nezněla přesvědčivě. Na koncertě se dá zahrát i věc dosud důkladně nezažitá, nenazkoušená, o kterou nás pořadatel požádá, ale i tam to neděláme rádi. Většinou hrajeme skladby, které chceme sami. Zejména u nahrávek je to jednoznačné, protože jde vysloveně o osobní výpověď.

Hodně se věnujete české kvartetní klasice, už ji máte téměř zmapovanou...

...ale ne, třeba hodně z Dvořáka nám ještě zůstává!

Co plánujete dál?

Příští nahrávka nebude z české hudby, zhruba za rok nám má vyjít v Supraphonu Šostakovič. České skladatele teď budeme hrát na koncertech, např. nově připravujeme Dvořákův kvartet d moll opus 34, který jsme ještě v repertoáru neměli. Nemáme toho ještě spoustu. Takže se „zmapování“ české hudby to platí snad, jen pokud jde o stěžejní díla. Pustíme se také do kvarteta č. 3 Bohuslava Martinů, toho jsme ještě jako kvarteto nehráli. Brzy uvedeme s orchestrem jeho Koncert pro orchestr a kvarteto. V Německu na Bodenseefestivalu zahrajeme koncem dubna Koncert pro smyčcové kvarteto a dechový orchestr Erwina Schulhoffa.

V poslední době vydáváte snad každý rok jednu desku.

Až tak pravidelně to zas nemáme. Schuberta jsme nahráli v roce 2013, Smetana měl sice vzniknout dřív, ale z časových důvodů ho vydáváme až teď a Šostakovičovy kvartety vyjdou přibližně v září 2016. Dosud jsme je neměli nahrané, a přitom je pro nás

jedním ze zásadních autorů. Těšíme se na něj. I tato deska bude výsledkem určitého procesu zrání, které probíhá na koncertech. Jde o silná a krásná díla – kvartety č. 8 a 10 a klavírní kvintet, který nahrajeme s Denisem Kožuchinem.

Většinou volíte emocionálně silné skladby, ty vás zřejmě oslovují nejvíce. Jak vaše rozhodování probíhá?

Repertoár vybíráme dva roky dopředu; je to tak, že každý z nás má určité přání, co by si rád zahrál. Volba skladeb vychází z našeho přirozeného výběru. Nechceme hrát něco, co nám není vlastní. Kvartetního repertoáru je hodně, snad ani neexistuje významný skladatel, který by nenapsal smyčcový kvartet. Většina přitom obsahuje silnou emocionální výpověď autora... Říká se, že kvartet je nejtěžší forma komponování, možná právě proto je autoři spojili s nějakou osobní, intimní výpovědí. Tím pádem i my volíme kvalitní, a ve většině případů také velmi emocionální díla.

Váš koncertní program, zejména v zahraničí, je až do poloviny léta extrémně bohatý a náročný. Nebojíte se únavy?

Ano, teď se toho nahromadilo hodně. Sešly se takové nabídky, které se neodmítají. Třeba jedeme do Austrálie; cesta je šílená, ale pak budeme dva týdny na jednom místě, což je fajn. Některá období jsou však – pokud jde o volno – pro nás svatá. Například Vánoce, to nejedeme nikam a máme minimálně dva týdny volna. A v létě celý měsíc. Ale máme-li dostát svým závazkům a sami před sebou udržet určitou úroveň, musíme udržet tempo. Když zrovna necestujeme, intenzivně zkoušíme. Musíme nacvičit spoustu skladeb. Naštěstí hrajeme i mnohé, které patří do našeho kmenového repertoáru, takže je jen „vytahujeme ze šuplíku“. Samozřejmě nechceme jenom omílat dokola, co už umíme, proto přibíráme nové a rozšiřujeme repertoár.

Na které aktuální cesty se těšíte nejvíce?

Asi na Austrálii a Bodenseefestival

SU 4172-2

Přídavek nakonec: Jaké jsou vaše oblíbené přídavky?

Ty docela řešíme, hledáme, jaký bude nejhodnější, aby jím program vrcholil, abychom nedali takový, který by znehodnotil, co zaznělo předtím. Mezi naše oblíbené přídavky patří rozkošný, šarmantní Valčík ze Tří divertiment Benjamin Brittena, nebo krásný a elegantní Dvořákův Valčík.

Záleží asi také na dramaturgii koncertu.

Jistě, a je otázka, jestli pojmout přídavek jako součást programu, čili tak, aby s ním měl souvislost, nebo naopak zahrát nakonec úplně něco jiného. Třeba když končíme českou hudbou, konkrétně Janáčkem, výborně se hodí část z 2. smyčcového kvartetu Pavla Haase. Nebo pokud je celý program trochu ponurý, pak na závěr můžeme zahrát něco odlehčenějšího, například větu z Dvořákova Amerického smyčcového kvartetu. Aby publikum odcházelo pozitivně naladěno. Je ale pravda, že po určitých skladbách se opravdu těžko přidává. Třeba Beethovenova Velká fuga B dur – neumím si představit, co po ní přidat. Platí to i o Smetanovi, který má tak silný, intenzivní a hloubavý konec, že po něm jen těžko přidáme nějaký lehkonožý valčík.

Vracíme se tím k vaší smetanovské nahrávce. Co pro vás znamená?

Máme ke Smetanovi velký respekt. Snažili jsme se vyjádřit, co do svých skladeb vnesl především citově a co by možná sám od nás rád slyšel...

Agáta Pilátová

JOSEF ŠPAČEK

SÍLA HOUSLÍ

SU 4182-2

Josef Špaček s Českou filharmonií, tentokrát v roli sólisty, nahrál živě pro Supraphon tři zásadní díla české houslové literatury přelomu 19. a 20. století: slavný Dvořákovův Houslový koncert a moll, Fantasii g moll Dvořákova žáka Josefa Suka a houslový koncert Leoše Janáčka „Putování dušičky“. Zárukou kvality projektu a výsostné umělecké úrovně je kromě sólisty i osoba šéfdirigenta České filharmonie Jiřího Bělohlávky. Stěžejní Dvořákovův opus natočil mladý virtuos na zářijovém zahajovacím koncertu MHF Dvořákova Praha 2014. Nahrávka Suka a Janáčka vznikla v říjnu v rámci abonementního koncertu České filharmonie. Album vydal Supraphon na CD i v digitálních servisech 17. dubna 2015.

Dvořákovův Koncert a moll

Koncert, který dnes nechybí v repertoáru žádného významného světového virtuosa, dlouho hledal svůj konečný tvar. Skladatel zde v úpravách zašel nebývale daleko, aby se dílo líbilo největšímu německému virtuosovi 19. století Josephu Joachimovi. Přesto nádherný koncert nakonec roku 1883 premiéroval František Ondříček, který jej vzápětí proslavil i ve Vídni a v Londýně.

Sukova Fantazie

Houslová Fantasie Dvořákova zete Josefa Suka je vnitřně rozmanité dílo, jež však vytváří nepřerušovaný

hudební celek. Dílo představuje počátek nového, hlubšího skladatelského tvůrčího období.

Janáčkově Putování dušičky

Leoš Janáček chtěl složit houslový koncert a měl už pro něj název: Putování dušičky. Nakonec však nashromážděný hudební materiál zčásti využil ve své poslední opeře Z mrtvého domu. Ze zachovaných náčrtků pak koncert v roce 1988 vytvořili Leoš Faltus a Miloš Štědroň. Nápad, z nichž je Houslový koncert sestavený, jsou typicky janáčkovské: ostře řezané, s velkým nábojem a naléhavostí.

Tato tři zásadní díla české houslové literatury spojuje nová nahrávka Supraphonu a její sólista. Osmadvacetiletý Josef Špaček, laureát ostře sledované Soutěže královny Alžběty, se „svou“ Českou filharmonií natočil pro Supraphon tyto koncerty živě v září a říjnu 2014. Jeho soupeřem je zde osobnost šéfdirigenta České filharmonie Jiřího Bělohlávky. Tři ikony české hudby v interpretaci prvního českého orchestru a dirigenta s houslistou, který je již dnes po právu řazen v mezinárodním měřítku mezi nejpozoruhodnější osobnosti své generace.

Naposledy Česká filharmonie realizovala nové nahrávky pro tuzemský Supraphon před šesti lety, kdy pod taktovkou Sira Charlese Mackerrase dokončila cyklus Dvořákových symfonických básní a ve stejném roce nahrála pod vedením Jiřího Bělohlávky Symfonické fantazie Bohuslava Martinů. První zmíněná nahrávka získala prestižní ocenění Gramophone Award a Preis der Deutschen Schallplattenkritik a druhá uvedená nahrávka byla na Gramophone Award nominována.

Supraphononline

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček a Lukáš Kadeřábek / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz; obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon

www.facebook.com/Supraphon

www.plus.google.com/+supraphon/

www.supraphon.cz